

for en videre Udbannelse, meddelel Lærereksamen Betingelsen for at tage en Livsgjerning op, og det ikke en af dem, der stiller de mindste Fordringer til aandelig Sundhed og Modenhed. Saa maatte ganske vist Bestemmelsen om de 5 Aar, der i det høieste maa være mellem alm. Forberedelseksamen og Skolelærereksamen, udgaa; men hvis man vil gjenoptage alle for Almuekolen vigtige Fag — saaledes som jeg ovenfor har foreslaet — vil der jo heller ingen Grund være til at fastholde denne Bestemmelse.

Naar jeg derefter gaar over til Forslagets 3die Punkt, da forekommer det mig, at det i det Hele er meget heldige Vendinger, der anbefales. Jeg skal blot tilslade mig et Par Bemærkninger ved nogle enkelte Fag. Ere Fordringerne i Tegning ikke for store? Efter den Betydning, Faget har i Skolen, og den Vægt, der tillægges det ved Examensbedømmelsen, kan der ikke offres mere paa det end 2 ugentlige Timer i de 2 Aar, Udbannelsen herefter skal være, og kunne saa disse Fordringer naas? Det er jo mere, end der nu forlanges, og nu har Faget 2 ugentlige Timer i 3 Aar. Kunde geometrisk Tegning ikke helt ubelades af Fordringerne? Naar dernæst Proben i Religion og Pædagogik deles i en mundtlig og en skriftlig af samme Vægt, da kan jeg fuldt vel sympathisere med den Tanke, der ligger til Grund for denne Fremhævelse af den skriftlige Prøves Betydning; men jeg tror dog, at maatte hævde, at Fordringen i denne Retning vil være for stor og næsten umulig at fyldestgjøre paa en tilfredsstillende Maade, med mindre det Omraade, hvorfra Emnet til den skriftlige Prøve tages, bestemt begrænses. At øve, virkelig øve Eleverne i skriftlig Fremstilling indenfor det hele store Stof, der foreligger i disse to Fag, vil i Praxis være ugjortligt. Naar endelig den praktiske Prøve i Skolegjerning omordnes saaledes „at der opnaas Sikkerhed for, at det er Examinandens egen, og ikke en laant Dygtighed, der prøves, da er det en Vending, der af alle, der kjende Forholdene maa siges at være i høi Grad ønskelig; men jeg maa dog betvivle, at det foreliggende Forslag har givet denne Omordning den heldigste Form. Et Kvarter er for kort Tid til en ordentlig Forberedelse, navnlig ved en Examen, hvor Sindsligevægten i Reglen er lidt i Uorden, og at prøve Examinanderne uden nogensomhelst Forberedelse er at indføre et efter mit Skjøn ubeldigt Princip; handle vi rigtigt i bestandig for vore Elever at betone, hvor nødvendigt det er — ikke blot i Udbannelsesstunden, men ogsaa i deres fremtidige Gjerning — at forberede sig omhyggeligt til Arbejdet i Skolen, saa er det næppe rigtigt ved Examen at stille dette Arbejde frem som Noget, man egentlig burde kunne gjøre uden Forberedelse. Jeg tror, det var bedre, om man gav dem f. Ex. 1 Times Forberedelse til alle tre Opgaver tilfammen.

Skvad endelig det fjerde Punkt i det foreliggende Forslag om Karakterernes Vægt og Beregninger af Hovedkarakteren angaar, da kan jeg for de allersfæste Punkters Vedkommende slutte mig til det foreslaede. Idet jeg i Forbigaaende blot vil henstille, om man ikke for Simpeltens Skyld maatte burde nøies med en Udeleding i Stedet for som nu en Treleding i Burderingen af de forskjellige Fag, skal jeg iøvrigt indskrænke mig til et Par Bemærkninger. Hvis man godkjender den Opfattelse, jeg under det første Punkt har udviklet, vil Mathematikkarakteren bortfalde af Examensvidnesbyrdet. Jeg vil da foreslaa, at Naturlære i Stedet for Mathematik bliver et Dobbeltfag, og at Karakteren for Sang og Musik ligeledes saa dobbelt Vægt. Der blev saaledes vel kun 14 Fag, men fremdeles 30 Enkeltværdier. At Naturlære under de givne Forudsætninger bliver et Dobbeltfag, behøver næppe nogen Begrundelse; men naar hensees haade til den store Betydning, Sangen har i Almuekolen — og det er jo denne Skoles Lurv, Forslaget særlig vil tage Hensyn til — og til den Tid, der under Lærerruddannelsen offres paa Sang og Musik, finder jeg, at det er i sin Orden, at ogsaa dette Fag bliver et Dobbeltfag. Ganske vist er dette Fags Værdi hævdet ved Bestemmelsen om, at ingen maa ansættes som Enkelærer, uden at han mindst har „temmelig godt“ i Sang; men denne Anerkjendelse af Sangens Betydning burde følgerigtigt ogsaa finde sit tilsvarende Udtryk i den Stilling, der under Udbannelsen til Lærergjertningen anvises dette Fag. Af den tidligere Bestemmelse, at „temmelig godt“ er den laveste Karakter, der i noget for Lærergjertningen særligt vigtigt Fag kan taales, er bibeholdt i Forslaget, maa billiges; kun vil jeg finde det mest rationelt, om denne Bestemmelse herefter kun bragtes i Anvendelse overfor de fire firdobbelte Fag: Dansk, Religion, Pædagogik og Skolegjerning.